

Uredništvo:

Schillerjeva cesta št. 3,
na dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun
nedelj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
popoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI**DNEVNIK****Upravištvo:**

Schillerjeva cesta št. 3.

Naročnina znaša za **avstro-**

ogerske dežele:

celoletno . . . K 25.—

polletno . . . K 12.50

četrtletno . . . K 6.80

mesečno . . . K 2.10

Za **Nemčijo:**

celoletno . . . K 28.—

za **vse druge** de-

žele i. **Ameriko** K 30.—

Naročnina se pošilja vnaprej.

Za **oglas** (**inserte**) se

plačuje od četrstopne

petit vrste po 12 h, za

večkratni natis primeren

popust.

Posamezna številka stane 10 h.

Štev. 135.

Telefonska številka 65.

Celje, v četrtek, dne 17. junija 1909.

Čekovni račun 48.817.

Leto I.

Redni občni zbor Zadružne Zveze v Celju.

Danes dopoldan se je zbralo v veliki dvorani krasnega našega „Narodnega doma“ v Celju lepo število zadrušnikov iz vseh krajev Slovenske na redni občni zbor Zadružne Zveze. Po 10. uri je otvoril starosta slovenskih zadrušnikov, predsednik gospod Mih. Vošnjak zborovanje s pozdravom vseh navzočih. S toplimi besedami se je spominjal dveh udov načelstva, ki sta minulo leto umrla: gosp. dr. Ivan Dečko, ustanovitelj prejšnje Zveze slov. posojilnic, sedaj Zadružne Zveze in ud načelstva in g. Franc Eller, bivši nadučitelj pri Mariji Zili na Koroškem. Znanе so zasluge g. dr. Ivana Dečka na narodno-političnem polju; kaj je veljal kot marljivi delavec pri ustanovitvi celjske zveze, to ve le on (g. Vošnjak) in drugi takratni soustanovitelji. Ostani mu v naši zvezi ter v celem slovenskem zadružništvu hvaležen in časten spomin! G. Fr. Eller je bil med prvimi širitelji in podporniki ideje slovenskega zadružništva na Koroškem. Tudi njegovemu spomenu slava! To izjavo so poslušali zborovalci stoje in se zapiše v zapisnik. Nato je gospod Vošnjak še posebej pozdravil zastopnika tržaških denarnih zavodov g. ravnatelja Ulčakarja; tudi tržaški denarni zavodi so pomagali k sijajnim uspehom tržaških Slovencev, ki so se ravno te čni tako sijajno pokazali. (Živijo Tržačani!)

Gosp. ravnatelj Franjo Jošt konstatira sklepčnost občnega zbora; zastopanih je nad 80 zadrug, deloma po odposlancih, deloma po pooblastilih. Zastopnik dunajske splošne zveze kmetijskih zadrug, baron Störck se je pisмено oprostil, da se ne more udeležiti občnega zbora, ker je službeno v Černovicah. Brzojavno sta pozdravila občni zbor Ustredni jednota zadrug v kraljevini Češki in gospod Riha, uradnik Splošne dunajske zveze iz Lvova. (Ži-

vijo!) Nato je prečital g. Jošt zapisnik lanskega občnega zbora, ki je bil odobren.

Splošno poročilo o delovanju v letu 1908. je podal potovalni učitelj gospod Miloš Stibler. Markantno in krasno poročilo je vzbudilo splošno priznanje. Vzelo se je **enoglasno** na znanje. Ker je za naše slovenske zadružne razmere preznačilno, ga podajemo dobesedno:

Leto 1908. je bilo doslej za najstarejšo slovensko zadružno organizacijo najburnejše. Ko se je l. 1883 ustanovila „Zveza slovenskih posojilnic“, se našim narodnogospodarskim delavcem niti ni sanjalo, da bi svoje gospodarsko delo družili s političnimi vprašanji. Pa tudi pozneje se „Zveza slovenskih posojilnic“ ni nikdar postavila na kakorkoli političnostrankarsko stališče. Iz „Zveze slovenskih posojilnic“ se je l. 1905. razvila naša „Zadružna Zveza v Celju“ in tudi v tej organizaciji, v njenem vodstvu je vladal do danes glede političnega strankarstva vedno isti duh, kakor vselej v prejšnji „Zvezi slovenskih posojilnic“. Družiti, gospodarsko organizirati vse člane naroda, ki imajo enake gospodarske interese, to zdravo, pri drugih narodih vsikdar zmagovito načelo je vladalo do danes v najstarejši slovenski zadružni organizaciji.

Tako naziranje si žalibog v našem narodu ni pridobilo splošnega priznanja. In že v začetku devedesetih let vidimo, da se iz slovenskega središča, iz Ljubljane, širijo gospodarski nanki, ki so onim, na katerih je temeljila celjska zadružna organizacija, popolnoma nasprotni. Na Kranjskem je bilo strankarsko življenje že močno razvito. Voditelji strank so se zavedali, koliko za- leže tudi v strankarskopoličnem boju gospodarska moč. Na vseh poljih se je pričelo delo, ki je imelo v prvi vrsti namen, pospeševati moč stranke. Tudi v zadružništvu se je postopalo tako. Na strani agilnejše stranke poprej, v drugi pozneje. Danes obstojite v Ljub-

ljani dve izključno strankarski zadružni organizaciji. Zadružna zveza v Ljubljani, povzročiteljica vsega zla, ki raz- jeda danes slovensko zadružništvo, ter Zveza slovenskih zadrug kot zadružna organizacija narodnonapredne stranke na Kranjskem.

Nekako pod duševnim vodstvom Ljubljane se je začelo razvijati stran- karsko življenje tudi pri izvenkranjskih Slovincih. Povsod vlada duh ene ali druge strankarske organizacije. Bilo bi torej naravnost nemogoče, da bi tisti političnostrankarski duh ne iskal tudi pri izvenkranjskih Slovincih tako tesne združitve z gospodarskimi, osobito z zadružnimi organizacijami, kakor v Ljubljani sami. In danes vidimo, da so vse slovenske zadružne organizacije last te ali one politične stranke, da stoje pod varstvom kake politične or- ganizacije. Zadružne organizacije bijejo med seboj hud boj pod gesli političnih strank. Močnejša stranka, močnejša za- družna organizacija.

Vse to je moralo postati za Za- družno Zvezo v Celju usodepolno. Na- sprotniki naše Zveze so sicer že zdav- naj trdili, da je ona last narodne stranke na Štajerskem. Vsakdo se lahko prepriča o neresničnosti teh besed, ako si ogleda vodstvo, načelstvo Zveze.

V upravnem letu 1908. je izgu- bila naša Zveza mnogo članic v korist „Zv. sl. zadrug v Ljubljani“, a nekaj v korist „Zadr. zv. v Ljubljani“. Natančne številke bo podal gosp. ravnatelj. Ta proces še ni končan. Nadaljuje se še to leto in so ravno z zadnjem časom zopet vsi, od leve in desne, z vso bes- nostjo naskočili celjsko Zvezo. Meseca oktobra 1908 se je vršil v Celovcu se- stanek posojilnic. Udeležil se ga je dr. Krek iz Ljubljane. Dr. Krek in poli- tično vodstvo koroških Slovencev so se vrgli z vso silo na koroške poso- jilnice, ki so bile vse ustanovljene od celjske Zveze, da jih spravijo k Za- družni Zvezi v Ljubljani. Ruvali so na vse mogoče načine. Največ so delali

seveda z „liberalizmom“ in „brezver- stvom“ celjske Zveze. Toda vse skupaj ni nič pomagalo. Skoraj vse koroške posojilnice so ostale svoji ustano- viteljici zveste. In česar niso dosegli z lepa, doseči so hoteli z lažjo in obre- kovanjem.

Konec prih.

Politična kronika.

z Italijanska pravna fakulteta. Edi- nost nemških strank glede sedeža ita- lijanske pravne fakultete se zelo krha. Spočetka se je zdelo, da bodo vse nemške stranke, izvzemši nekoliko Luegerjevih osebnih prijateljev, gla- sovale za italijansko pravno fakulteto v Trstu. Danes je pa položaj že dru- gačen. Včeraj sta bila v imenu tržaških Nemcev, ki so pod Bienerth-Hochen- burgerjevo vlado začeli že igrati neko politično vlogo, gg. dr. Rabl in dr. Guggenberg na Dunaju in sta o tem vprašanju konferirala z nemškimi stran- kami. Tržaški Nemci si niso še prav nič na čistem v tem vprašanju, imajo pa pomisleke proti italijanski pravni fakulteti s sedežem v Trstu, češ, da bo slušateljstvo te fakultete po **dveh tretjinah** slovensko in bode vsled tega že v par letih po- treba pravno fakulteto utra- kvizirati.

Tržaški Nemci bi dovolili ita- lijansko pravno fakulteto pod temi po- goji: 1. da se razširi že obsto- ječa nemška gimnazija v Trstu, in 2. da se npelje na tržaški nautični šoli nemščina kot učni jezik. Ta nemška zahteva se nam zdi naravnost nesramna. Nemci v Trstu in na Primorskem se čutijo že torej tako silne, da zahtevajo nem- ško nautično šolo, s pomočjo katere bi potem začeli germanizirati Adrijo. Za to ceno. bi Italijani, ako le količkaj držijo nase in na svojo narodnost nikdar ne smeli sprejeti italijanske pravne fakultete v Trstu. Jugoslovani in Italijani bi se morali proti temu nemškemu naklepu, ki je nam obem jednako nevaren in poguben z zdru- ženimi močmi in s skrajno odločnostjo upreti ter zaklicati germanizatorjem: hands off! Roke proč od naše Adrije, ta je in mora ostati naša. Potrebno je pač, da se nautična šola v Trstu utrakvizira v tem smislu, da se uvede poleg italijanščine tudi hrvaščina kot učni jezik — proti nemškemu učnemu jeziku na tej in na vseh podobnih šolah ob Adriji se moramo postaviti v najodločnejšo opozicijo. — Planinski Nemci so vsled tega poročila tržaških Nemcev dobili grozne skomine na Trst in niso več za italijansko pravno fa- kulteto v Trstu. Nemci pravijo, da treba zaprečiti ustanavljanje vseh ne- nemških visokih šol tako dolgo, dokler ne bodo vse že obstoječe nemške visoke šole tako spopolnjene in v vsakem oziru tako opremljene, kakor to Nemci zahtevajo t. j. Slovanom in Italijanom naj se tako dolgo ničesar ne da, dokler ne bodo Nemci v vsakem oziru do vrha siti — potem šele pridemo mi na vrsto!

LISTEK.**Izlet gospoda Broučka v 15. stoletje.**

78

Češki spisal Svatopluk Čech. — Poslovenil Stanko Svetina. Dalje.

Nič več ni ležal, ampak hitro je stopal k bližnjim Gorskim vratom. Na levo od nje so se zopet razprostirali vinogradi, za katerimi se je lesketalo orožje sovražnikov na Špitalskem polju.

Na vratih, na obeh stolpih pri njih in na mestnem obzidju, je bilo polno ljudi, ki so opazovali boj na Vitkovi gori, in ko se je brat Matija vratam približal, je spoznal, da vlada od znotraj žalost in strah. Videl je, kako tam žene in starci krčijo roke in jih proseče dvigajo proti nebu; slišal je tudi jok, tarnanje in vzdihajoče molitve. Gotovo so opazili, da sovražnik na Vitkovi gori zmaguje in so se za- našali le še v pomoč božjo.

Toda doli pri odprtih vratih je stala truma, iz katere iskrečih oči se je brala neustrašljiva bojaželjnost. — Praški duhovnik je nesel v cerkveni opravi na visokej palici bleščečo sve- tinjo, ravno tako čudne podobe, kakor jo je že videl gospod Bronček na Staromestnem trgu; pred njim je stal deček, tudi v cerkveni opravi in je zvonil z ročnim zvončkom; za njim pa so se tiščali v vratih vojščaki z ne- kake vrste krampi v rokah. V ozadju je bilo videti trume cepnikov.

Ko je brat Matija prišel k mostu, ki je držal čez jarek do vrat mu je zaklical duhovnik: „Kdo si?“

„Žizka me pošilja“, je smelo od- govoril brat Matija, vendar se mu je glas nekoliko tresel.

„Kako je na gori?“

„Slabo, hudo slabo. Žizka sporoča, da mu pridite na pomoč“, je pogumno lagal dalje samozvani poslanec.

„Ravnokar se pripravljamo na boj.“

„Moram iti še nekam v mesto“, je dodal brat Matija boječe.

„Spustite skozi Žizkovega po- slanca“, se je obrnil duhovnik k voj- ščakom in ti so se radovoljo umaknili. Brat Matija je šel skozi vrata v mesto z globoko na oči potisnjeno kapo, da bi ušel pozornosti Janka od zvona in včerajšnjih tovarišev v krčmi, ki bi bili morda med bojevniki pri teh vratih. Zavil je za ogel najbližje povprečne ulice in si je globoko oddahnil, videč, da se mu je zvižaja popolnoma po- srečila.

Ko se je prepričal, da ga nihče ne opazuje, se je še odkrižal v praznem kotu ulice nadležnega cepa — in s tem taborskim orožjem odložimo tudi mi vrlino brata Matija in se bodemo v prihodnjem, predposlednjem poglavju pečali zopet le s samim, milim go- spodom Broučkom.

Dalje prih.

z Slovanska jednota je sklenila, da postavi junktim med italijanskim vseučiliščem in slovenskim vseučiliščem v Ljubljani — zahtevala bo sočasno rešitev obeh vprašanj. Nadalje ne bo Slovanska jednota dovolila, da bi se v poletnem zasedanju rešila še kaka druga vladna predloga, razven državnega proračuna.

Dnevna kronika.

d „Banca popolare goriziana“. Zakaj se je tržaška komercijelna banka šele v zadnjem hipu odločila za izvedbo likvidacije falirane goriške banke, je izdalo glasilo posl. Faiduttija „Il popolo“, ki piše, da se je v minister-skem svetu določilo v četrti tek 13. t. m. da se da goriški „Banca popolare“, ki je v likvidaciji 1 milijon kron podpore. Tako podpira avstrijska vlada goriške iredentovce, tako je priskočila na pomoč ljudem, ki so z brezvestno špekulacijo in nemarnostjo spravili zavod v likvidacijo!

Dopisi.

v Iz Celja. Kavarna. Piše se nam: Visoka stavba tam na oglu graške ulice in Ringa nas bode v oči. Nas mlade... Ko je še kazala surove stene in nepokrito ogrado strehe, smo mimogrede zaustavljali korak in v nas se je budila živa želja. V domišljiji smo si naslikali široka steklena vrata z zlatim napisom: Kavarna; na obeh krikih. Šli smo naprej in čuli glasne pozdrave natakarjev, videli okrogle kamenite mizice in bele porcelanske posodice. Ljudi vse polno. Tam sedi penzionirani profesor, z ljudomilim licem, živahnih gest, v krogu poslušalcev, katerim pripoveduje spomine iz lepih študentovskih časov. Tiste lepe spomine... Gorki čaj, neizogibna „črna“, oblak dima, ki venča bistrice glavice; veliki načrti, nove ideje, čiščenje pojmov, burna debata. In potem mirna in zadovoljna „lahka noč“. Pa ne samo gospoda profesorja. Tudi energične, izkušene politike-kremenjake najdemo na svojem „starem“ mestu. Pravkar so končali posvetovanje in videti je, da so zadovoljni z rezultatom. Ali je resolucija, interpelacija, ali „naskok“ ali „obrana“, ne vemo. To je tajnost. Jutri ali pojutrišnjem izvemo. Načrt je tako premišljen in previden, da uspeh ne more izostati. Kaj pa zdaj? Molč in dolge far... Misel se je amirila in je šla na sprehod. Tam v kotičku je obstala in se nasmehnila. Nekdo izpregovori: Izvolite, gospoda, partija taraka? Kamen se je odvalil od srca in pisane podobice se mešajo. Zadovoljni obrazi, možati dovtipi, neprisljano kramljanje med „odmorom“ in potem mirna in zadovoljna „lahka noč“.

Taka je bila naša želja, ko smo gledali visoko stavbo, njene surove stene in nepokrito ogrado njene strehe. Toda v domišljiji nismo tako skromni. Prikorakamo burno, zapetih sukenj in sklobukom globoko na čelu. Kajti mi smo mladi in moderni... Kaj čaj in neizogibna „črna“, likerji in drugi kavarnski atributi! Nam se hoče absyntha. Da povapnimo studenčnico, (kdo je junak, ga pije čistega), da trgamo Bodlerove rože „zla“ in spleena, da izbrusimo misel in jo zavijemo v balzam resignacije. In potem, namesto mirne in zadovoljne „lahke noči“, miselni boj „do zore“.

Želja je postala tako živa in močna, da se je epidemično širila. V burnih debatah smo izbirali „kavarni“ ime. Nekdo je predlagal, naj bi se imenovala „Domovina“. Jaz sem bil za „Secesijo“, nekdo zopet za „Roya!“ in končno smo se zedinili na ime „Savinja“. „Celeja“ je ostala v manjšini. Kaj ne, da je „Savinja“ lepo ime? Prijetno za domačina in tujca, za popotnika in študenta. Za slučaj pa, da bi se naša želja ne ostvarila, smo sklenili osnovati imaginarno kavarno „pri rodoljubu“.

Toda ne samo to. Zgodi se lahko še kaj hujšega. Po mestu se govori o meetingu, ki naj bi se sklical v prid kavarni. In meetingi so nevarni... Kdo brzda opravičeno ogorčenje govornikov, kdo utišaj razpaljeno publiko?

Bati se je demonstracij, bati se je hrupnih klicov: D a j t e n a m k a v a r n o ! Potrebna je v Celju! Tam na oglu Graške ulice in Ringa...

o Iz Trbovelj. Dne 12. t. m. je bila seja občinskega odbora v Trbovljah. Med naznanili predsednikovimi je bilo pismo trboveljske premo-gokopne družbe tihoče se dovoljenja proste kurjave za bodočo realko v Trbovljah. Potrdil se je novi pokopališki red. Dovolile so se remuneracije za 3 provizorične učitelje po 120 K. Lov se je oddal za dobo 3 let t. j. da preteče 8 let zakupa po prejšnjem ravnatelju Draschnu, sedaj Fritzu Burgerju. Po preteku 3 let se mora lov oddati po javni dražbi in upamo, da bode lov prevzela trb. občina sama ali pa vsaj v najem dala kakemu Slovincu. Enoglasno je bil sprejet Rošev predlog, naj država prevzame 50% stroškov za ljudske šole. Resolucija je bila stavljena v smislu resolucije iz „Učiteljskega Tovarisa“.

Hvalevreden in značilen za naš obč. odbor je sklep, da se mora napraviti na trboveljski postaji tudi slovenski napis in se morajo postaje izklicovati tudi v slovenskem jeziku. To je odločen korak. Živio! Gosp. Roš je predlagal, naj občina kolekuje vsa uradna pisma z narodnim kolekom, kar bi občino stalo do 50 K vsako leto, sklicevaje se na ravnanje celjske mestne občine, ki kolekuje svoja pisma s „Südmärkinim“ kolekom. S tem bi prvič dobila Ciril-Metodova družba vsako leto 50 K ali še več in drugič bi bil zunanji znak občine, kakor mora tudi biti, slovenski. Toda tukaj ga je prevaral ravnatelj Tentschert, ki je predlagal, naj občina raje daruje za Ciril-Metodovo družbo vsako leto 50 K in ni potreba pisem kolekovati z narodnim kolekom. Ker je g. Roš nato svoj prvi predlog umaknil, je bil Tentschertov predlog sprejet. Hrastniška Čitalnica dobi 1000 K za nakup knjig od 3000 K jubilejnega daru za trboveljsko ljudsko knjižnico. Za trboveljsko knjižnico se porabi torej 2000 K. Želeti bi bilo, da bi se knjige tudi resnično kmalu nakupile in da bi se že enkrat odprla občinska knjižnica. — Končno sta se spoprijela soc. demokrat Sitter in mesar Forte, ker je prvi stavil predlog, naj bi občina diktirala mesarjem cene in sicer 128 K kilogram najboljšega mesa. Za konzumente bi bilo vsekako dobro, ako bi se dali mesarji malo omehčati, kar bi mesarji lahko storili prostovoljno brez sile in prepira. Pri nas je bojkot hud, ker ga delavci dosledno izvajajo. Mi to, ej mesarjem svetujemo, naj malo odjenjajo, Sitter naj pa preveč ne zahteva.

Slednjič moramo izraziti veselje nad našim občinskim odborom, ki res pridno in v občini blagor deluje.

Štajerske novice.

v Za razširjenje telefonskega omrežja je proračunski odsek dovolil še 6 milijonov kron. Gre tu posebno za zgrajenje nove, druge telefonske zveze z Berlinom, Frankfurtom itd. Mi smo že imeli enkrat priliko opozoriti na nedostatke telefonskega omrežja na Sp. Štajerskem. Dočim so na Srednjem Štajerskem v telefonskem omrežju docela neznatna gnezda (Studenzen, Fehring, Sv. Rupert Lonč, Stainz, Lannach itd.), nimajo pri nas mesta kakor Ptuj, Slovenjgradec, Brežice, Radgona, Ormož, Ljutomer itd. nobene telefonske zveze. Edino Žalec je tako srečen, da je zvezan telefonično s Celjem in z interurbanskim telefonskim omrežjem. Gg. poslanci, opozorite trgovinskega ministra na to! Čas bi tudi bil, da bi se zganili občinski zastopi in podpirali akcijo poslancev.

v Hrvatsko trobojnico — pomazali brežiški Nemci. Včerašnja „Hrvatska“ poroča sledeče: Minulo nedeljo je imel zagrebški kolesarski klub dirko iz Podsuseda čez Brežice nazaj v Podsused. Na straži je stal v Brežicah poleg jedne gostilne blizu mosta čez Savo g. Dragotin Kučić. Ko je g. Kučić šel v gostilno, da pije čašo piva, so ga tam zbrani Nemci izzivali z raznimi priimki švabske finese — in ko

so opazili, da je njegovo motor-kolo okrašeno s hrvatskimi zastavicami, so se začeli norčevati z naše trobojnice. Naposled je prišel neki divjak v sami srajci in je zgrabil zastavice ter jih vrgel na tla in hodil po njih z besedami: Sie können diese Fetzen auf (!) Closett tragen... diese Schweine i. t. d. Ko je g. Kučić protestiral, so se razne barabe pripravljale, da napadejo dejansko njega in njegovo soprogo. G. Kučić je prijavil cel dogodek brežiški policiji. (No, tam je pa že dosti opravil! Op. uredn.) — Bratom Hrvatom svetujemo, da se takim nastopom najlože izognejo s posetom slovenskih gostiln v Brežicah. Obratno pa naj brežiški slovenski gostilničarji skrbijo potom zagrebškega časopisja za to, da bodo izletniki vedeli za nje.

o Propaganda za bojkot slovenskih gostiln in trgovin v Celju. — Zvedeli smo, da dele uslužbenci nemških hotelov v Celju potnikom in tujcem hektografirane lističe, na katerih svare pred obiskom slovenskih gostiln, trgovin in obrtnikov. Te listke baje izdeluje nekak nemški bojkotni odsek, v katerem sedijo celjski renegatski akademiki. Ali vse to ni znano državnemu pravdnistvu v Celju? Ko je opozoril nek obrtnik policaja K., čegar žena ima v slovenski hiši svojo branjarijo, na te lističe, je ta zmigal z rameni in dejal, da „imajo Slovenci tudi to“. Da jih Slovenci nimajo, za to že skrbita Ambroschütz in pa državni pravdnik Bayer; pričakujemo posebno od zadnjega, da se bode zanimal vestno za to javno nemško bojkotno propagando. Saj pozna menda svoje dolžnosti kot nepristranski državni uradnik?

v Iz Šoštanja. Naš občinski odbor je sestavljen iz 18 moških; 12 je Nemcev, 6 Slovencev. Že večkrat je priobčil „Narodni Dnevnik“ kako zanimivost iz sej tega odbora, v katerem se seveda s slovenskimi pravicami na znani način postopa. Naj bo torej tudi topot javno pribito — kako bi rekli? — kaj se nazadnje zgodilo! V sejnem zapisniku občinskega odbora stoji črno na belem, da se je v zadnji seji dalo domovinsko pravico ravnatelju Woschnaggove tovarne Schmolu, rojenemu Francozu in še le nekaj mesecev tamkaj nastavljenemu knjigovodju Devčiču pl. Sigwardsteinu, ki je doma nekje na Ogrskem. Stvar sama na sebi bi ne bila tako čudna, saj vemo, kaj si vse spodnještajerski nemškutarji dovolijo, da ostanejo na krmilu. Saj so pred nekaj leti celo Celjani sprejeli nekaj Woschnaggovih izvenavstrijskih delavcev v občino, ker jih takratni slovenski občinski odbor v Šoštanju ni hotel sprejeti — samo, da so se kovali volilci. Stvar ima pa v tem slučaju zelo čudno lice: ne eden od slov. občinskih odbornikov nič ne ve o podeljenju domovinske pravice Schmolu in Sigwardsteinu! Kaj takega ni bilo na dnevnem redu in se tudi ni obravnavalo. Prosimoprstojno oblast, t. j. ckr. okrajno glavarstvo v Slovenjgradcu, naj ta sklep nemudoma sistira! Ob tej priliki naj glavarstvo pregleda ta znameniti zapisnik in našlo bode še več enakih sklepov, ki bi se dali spodbijati: n. pr. o prodaji občinske lastnine itd. Upamo, da bode g. glavar nemudoma storil svojo dolžnost.

v Umrla je v Žalcu minolo nedeljo gospa Zofija Fischer, roj. Hifler, soproga g. živinozdravnika Fischerja, stara 27 let. N. v m. p.!

o Južnoštaj. hmeljarsko društvo v Žalcu nam je poslalo sledeče III. poročilo o stanju hmelske rastline — Vsled bolj mrzlega vremena se je hmelska rastlina od našega zadnjega poročila le po malem razvila; v naj-

boljših legah zrastle je vkljub temu do vrha drogov in kaže obilo stranskih panog. Hmeljska ušica se ni do slej prikazala v večji množini; bolhači pa so popolnoma izginili. — V Žalcu, 16. jun. 1909. Društveno vodstvo.

v Izlet na goro Uršulo priredijo slovenjgraški Slovenci dne 28. junija (v pondeljek) skupno s šaleško planinsko podružnico. Odhod iz Slovenjgradca in Šoštanja ob 1. uri pop. Za vsestransko zabavo je preskrbljeno. Vabimo k najobilnejši udeležbi prijatelje naše Urške! Želimo samo, da se ne boče kisala temveč nam najbolj vredrega in veselega lica razkazovala svojo prelepo okolico! Natančnejša pojasnila daje v Slovenjgradcu g. Jakob Vrečko, v Šoštanju pa g. J. Koropec.

v Kresno slavnost mislijo prirediti 29. jun. velenjski Nemci v Skasovi gostilni v Selah pri Velenju. Vabijo tudi celjske in druge nemškutarje. Značilno je, da si Nemci upajo v slovenskem kraju izzivati!

v Imenovanje. Poštni oficijant J. Kreft je dobil mesto poštne ekspedijenta pri Sv. Juriju ob Šnavnici.

z V hrastniški nemški šoli vladajo tako čudne razmere, da se nam čudno zdi, da se še najde oče ali mati, ki pošilja svojo mladino v brlog. Ne omenjamo danes, kaj je počenjal pred nekaj tedni tamkaj pijanec Bruno Diermayr, da je morala namreč vrtnarica pobegniti, ampak povedati hočemo to-le: Nadučitelj in učitelj sta se sprla, učitelj je potem nekaj razbil po šoli ter pobegnil. Pisal pa je na „Šulferajn“ pismo, v katerem pravi, da je sramota, da se sili otroke v šolo, kjer ne razume učitelj učenca in učenec ne svojega učitelja, in da sploh ni v Hrastniku razum njega nobenega pravega Nemca... Glejte, hrastniški delavci, kateri se še niste spametovali, tako sodi Nemec o Vaši šoli...

v Pogoreli so hlevi posestnika F. Jurgeca pri Sv. Barbari v Haložah. Živino so rešili. Zaradi pomanjkanja vode je bilo gašenje precej težavno, vendar so ogenj omejili.

v Nujni predlog je vložil 15. junija za po toči in povodnji poškodovane posestnike v okrajih Maribor, Sv. Lenart in Zg. Radgona posl. Roškar.

v Od Sv. Barbare v Haložah. „Straža“ trdi, da naše bralno društvo kopni kot spomladanski sneg. Resnica pa je, da je število udov od lani narastlo od 60 na 82. Torej, g. Rabuza, le ostanimo lepo pri resnici!

v „Liberalne laži“. G. župnik Marinič v Majšpergu se pere v grozno dolgem dopisu v „Str.“ Temu nasproti suho konstatiramo, da vzdržujemo svoje trditve in da smo iz zanesljivega vira poučeni, da se župnik — silno boji. Sicer pa dokazuje tudi nervozno „pranje“ v klerikalnem listu.

v Nakup posestva. Oskrbnik Lešnik je kupil od ravnateljve vdove Mallner nekaj Staudingerjevo posestvo pri Pivoli nad Radvino.

o Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal gosp. Iv. Kejžar v Mariboru 10 K iz neke stave gg. dr. G. in dr. K. — Hvala!

o Iz Ljutomera. Lotmeržane je počastil s svojim obiskom v sredo dne 16. junija naš „lubi prijatelj“, deželni poslanec itd. lahonski Meško. G. poslanec je spoznal v našem „ekspres Katleku“ svojega bivšega — poveljnika pri vojaki. Pri štefanu penečega se piva sta si potem zatrjevala svoje večno prijateljstvo; Meško je skušal menda predvsem žejnemu postreščku Katleku dokazati, da je sedaj on več kot oni in da so minili tisti časi, ko je na Katlekovu povelje marširal. Danes je pod Koroščevo komando! Skovala sta baje tudi velik načrt proti

preklicanim (Meško jo je zarobil bolj po lahonsko) liberalcem. Gosp. deželni poslanec so nato prebrali napredno časopisje (kierikalno so čisto ignorirali) in se podali k g. kaplanu Škamlecu izraziti svoje spoštovanje. Zvečer so zginili. Nek hudomušnež je trdil, da jih je ekspres-Katlek peljal z „ekspres-jünki“. Pa hudobnim ljudem ni treba vsega verjeti. Toliko g. urednik — da bodele tudi imeli kako „osebno vest“ iz Ljutomera.

o Še enkrat Gränitz. Mariborski Gränitz postaja znamenita oseba, in to ne samo zaradi svoje uradne slovenščine ter postopanja proti slovenskim pričam, temveč tudi zaradi drugih zadev. Gosp. Gränitz, ali niste tudi vi tega mnjenja, da bi bilo za nadsodišče v Gradcu prav zanimivo, ako bi zvedelo, kaj se je godilo tisti večer v Lukasovi gostilni — ko ste drugi dan pustili stanovanje in hrano?

v Iz Maribora. Dne 10. t. m. se je peljalo zvečer ob 9. uri iz Ruš proti Mariboru večje število slovenskih izletnikov. Med vožnjo vstopi v isti voz nek Ignac Tischler, trgovec v Mariboru, Teggethoffova cesta št. 19 s svojo ženo in nekim gospodom. Slovenska govorica in pa slovenske pesmi so vročerknemu pangermanu kar možgane razvnele. Tischler začne tuliti kot zadet volk, ter kričati po orožništvu, da bi slovenske izletnike zaprlo. Divjal je tako hudo ter se obnašal tako surovo, da je njegova žena, katera ga je hotela miriti, na korškem kolodvoru zbežala ter prestopila v drug vagon. Na slovenski strani je izzvalo to počenjanje le pomilovanje. To pa še je junaškega pangermana bolj razkačilo. V svoji onemoglosti poseže po zadnjem sredstvu cestnega pobalina ter začne navzočim Slovincem dolgo kazati! Heil nemška kultura! Zabava pa taka...! Ko je nekdo izmed navzočih Slovencev Tischlerja opozoril, da mu je v njegovi trgovini slovenska govorica ljuba, da tam zna tudi on slovenski in da živi mož le od slovenskih grošev, je izjavil, da od sedaj naprej ni treba nobenega Slovence več v njegovo trgovino in da slovenskega denarja ne rabi. Ta možata izjava se je vsem dopadla. Ta prizor in enake pritožbe od vseh strani pa kažejo surovost in podivjanost spodnještaj. nemštva oz. renegatstva v vedno lepši luči.

v Zatecka hmeljarska zveza je sprejela na posebnem shodu resolucijo, v kateri se ostro protestira proti nameravanemu zvišanju davka na pivo, ker bi to pomenilo težko oškovanje hmeljarskih interesov.

v Zaprli so v Voitsbergu neko babico, katera je v več slučajih prepredila materinstvo. Izdalo jo je neko dekle, ki ni bilo zadovoljno z uspehom ter je tirjalo darilo, nek okrasek nazaj.

v Nalezljive bolezni na Štajerskem l. 1908. Vsega skupaj je umrlo na Štaj. lani vsled nalezljivih bolezni 1615 oseb.

Kranjske novice.

o Velika pevska slavnost v Ljubljani. Na to veliko narodno slavnost dospejo tudi druga narodna društva in korporacije; tako je upravni odbor „Slovenske sokolske zveze“ opozoril vsa v zvezi stoječa društva, da se je udeležiti v čimvečjem številu. — Iz Zagreba se nam poroča, da pride samo od tam okoli 100 pevcev, a iz ostalih hrvatskih pokrajin pa gotovo še najmanj 100 pevcev, ker se po vsej Hrvatski dela veliko propagando za najobilnejšo udeležbo, osobito še z ozirom na to, ker se ima na tej slavnosti postaviti temelj „Zvezi slovanskih pevskih društev“. Na novo so prijavila

svojo udeležbo še 3 hrvaška in 3 slovenska društva. Na slavnostnem koncertu in komerzu imajo pevska društva sledeči nastop: 1. Nastop vseh čeških, hrvatskih in slovenskih pevskih društev v velikem skupn. zboru „Slavnostne himne“. 2. Skupen nastop vseh hrvatskih pevskih društev. 3. Nastop pevskega društva „Slavec“. 5. Nastopi posameznih čeških pevskih društev. 5. Nastopi posameznik hrvatskih pevskih društev. 6. Skupen nastop v „Zvezi slovenskih pevskih društev“ stoječih pevskih zborov. 7. nastopi posameznih slovenskih pevskih društev. — Vstopnice za koncert in sicer sedeži po 5, 4, 3 in 2 kroni je dobiti v predprodaji pri g. Šešarkovi v Šelenburgovih ulicah, ter opozarjamo vse ljubitelje tako izrednega glasbenega užitka, da si jih že naprej oskrbe, kajti vsled tesnega prostora v dvorani, kjer bo postavljen izredno velik pevski oder, bodo kmalu pošle.

o Umetno-obrtna strokovna šola v Ljubljani. Za delovodjo kovinskega oddelka je imenovan jetniški paznik E. Petrič, dosedaj nastavljen v Šibeniku v kaznilnici kot strojnik in kurjač.

o Škrlatica v ljubljanski dež. bolnici. Ker se je zanesla med otroke okulističnega in kirurgičnega oddelka škrlatica, se bodo do preklica sprejemali na te oddelke samo najnujnejši slučaji.

o Bakreno rudo je izsledil posestnik Jakob Pečar na Kranjski gori.

o Utonil je 13. t. m. zvečer v Kokri pri Tupaličah na Gorenjskem nadučitelj Rudolf Završnik. Zapušča vdovo in pet nepreskrbljenih otrok.

o Za škrlatice je obolelo v Nadgorici pri Črnučah 6 otrok. Dva sta že umrla, štirje pa so težko bolni.

o Mladenč in mladenka utonila v Vipavi. V nedeljo so se vozili po Vipavi v malem čolniku Boštjan Besednjak, Rud. Markič, Marija Devetakova in Fr. Siličeva. Markič je malo zibal čoln ter dražil dekletu, da pade v vodo. Čolniček pa se je preveč nagnil in vsi so padli v vodo. Besednjak in Devetakova sta se rešila, Siličeva in Markič pa sta našla smrt v kalni Vipavi.

o Pogreša se 64letni gostač J. Delost iz Koritnice na Notranjskem.

o Šola na Muljavi. Okr. šolski svet v Litiji je odredil, da se s šolskim letom 1909/10 otvori začasna šola in sicer na Polju.

Primorske novice.

o Zadnje goriške deželnozborske volitve pred sodiščem. Dne 4. marca 1908. so se vršile deželnozborske volitve v kmečkih občinah v goriški okolici, kjer so bili oddati 3 mandati. Pri glavnih volitvah sta dobila samo 2 kandidata absolutno večino in slov. kler. prof. Berbuč je prišel v ožjo volitev. Po volitvah pa se je izkazalo, da je bila v volilnem protokolu radirana neka številka, ki je bila za končni rezultat zelo važna in da se skrutinij ni izvršil pri volilni komisiji, temveč na goriškem okrajnem glavarstvu. Profesor Berbuč je stavil radi tega v deželnem zboru interpelacijo in „Corriere Friulano“ jo je ponatisnil. Ost te interpelacije je bila naperjena proti namestniškemu tajniku Gasserju, katerega se je potem v nekih člankih celo dolžilo, da je on povzročitelj te goljufije. Vsled tega je Gasser vložil tožbo proti odgov. uredniku lista, Ivanu Comelyu. Za proces je bilo delegirano celovsko porotno sodišče, kjer se je 15. t. m. vršila ta zanimiva pravda. Obtoženec ni mogel doprinesiti dokaza resnice, da je bil Gasser udeležen pri radiranju ali sploh odprtju vol. protokola. Porotniki so potrdili vsa nanje

stavljena vprašanja in sodni dvor je obsodil Ivana Comelya na 1 mesečni zapor in poravnavo sodnijskih stroškov.

o Demonstracije pri tržaških volitvah. Ko je v torek zvečer šlo okoli 700 Slovencev po ulici Carducci prepevajoč „Hej Slovani“, so začeli Lah iz kavarne „Chiozzi“ streljati nanje iz revolverjev. Razburjeno ljudstvo je razbilo vse šipe. Ko je prišla policija, je našla samo razbito kavarno, a demonstrantov ni bilo nikjer. Aretirali so nekega Italjana, pri katerem so našli revolver.

o Včerašnje ožje volitve v Trstu. Naše včerašnje poročilo popravljamo v toliko, da sta v II. vol. okraju zmagala ital. nac. in ne, kakor smo izrazili upanje, socialista. V IV. vol. razredu je torej sedaj izvoljenih v mestu 10 socialistov in 6 ital. nac. Nedošten volilni manever si je dovolila ital. nac. stranka. Socialisti so izdali na svoje somišljenike poziv, naj v III. vol. okraju volijo samo svojega kandidata, vkljub temu so pa bili nabiti po mestu rdeči lepaki, v katerih se poziva socialiste, naj volijo Pereza in dr. Mracha. No, vodstvo socialistične stranke je dalo lepake zamazati s ti-skarskim črnilom.

Veleizdajski proces v Zagrebu.

74. dan razprave.

Začne se z zasliševanjem prič za okraj Jasenovac, na zatožni klopi sedi Lazo Bačić.

1. priča Luka Tučić, krčmar v Jasenovcu, večkrat kaznovan radi raznih prestopkov, se zapriseže vkljub protestu zagovornika dr. Belobrka. Priča pripoveduje, da so bili Srbi in Hrvati složni, dokler ni otvoril Bačić svoje trgovine. Ko je prišla na krmilo narodna vlada, so Srbi začeli popevati srbske pesmi in klicati „Živio kralj Peter“. Obširno razlaga vse pogovore v svoji krčmi. V njegovi gostilni „Port Arthur“ imenovani so se vršili tajni sestanki. Ob neki priliki so baje pravoslavni klicali „To je srbska vojvodina in kraljevina“. On je mnjenja, da bi morali biti vsi Hrvati brez razlike vere. Paroh Jovanović je baje rekel, da je bila Marija Srbkinja. Žene govore bojda med seboj, da je Jasenovac srbska zemlja. Iz njegovih nadaljnjih izpovedb se jasno vidi njegova pristranost in sovraštvo do Bačića.

Obt. Bačić pravi, da je sicer slišal pričo, ali dokazov ni slišal. Leta 1881. je nastal med Hrvati in Srbi razdor, ker je začel Tučić s svojo družino pravoslavne izzivati. Leta 1906. je prišlo za občinske volitve do dogovora intako je bilo izvoljenih 8 Srbov in 10 Hrvatov. Karakteristično za ta celi veleizdajski proces je, da niso zaprti ljudje, ki se jih sumniči, da so širili mržnjo med Srbi in Hrvati, pač pa on, ki mu ne more nikdo dokazati, da je širil kako mržnjo do Hrvatov. Preiskava je dognala, da je one psovke, katere podtika Tučić Sibom izrekel nek Hrvat.

2. priča Mato Prpić, železniški delavec v Jasenovcu. Po aneksiji Bosne in Hercegovine je enkrat od nekoga slišal, da bodo oni kraji pripadli Srbiji. Bačića pravoslavni obožavajo.

3. priča Pavel Dumešić, kmet. Pravi, da v Jasenovcu poveljujejo kralja Petra in kličejo „Živila Srbija“. Konkretnih slučajev ne ve.

4. priča Adam Gjilas, kmet. Prej je vladala sloga, a od zadnjih volitev so se odnošaji med Srbi in Hrvati poslabšali. Slišal je prepevati srbske pesni in klice „Živio kralj Peter“. Ko se je nekoč prepiral z Bartarom, mu je ta rekel, da spoštuje kralja Petra, a Frana Josipa pa ne priznava. Splošno se misli, da je vodja srbstva Bačić.

5. priča Luka Mačković, logar. Vasić mu je kazal sliko kralja Petra in rekel; da jo je dobil od M. Hrvačana. V nekem drugem slučaju so se sprli Srbi samostalci in radikalci in takrat je rekel Vasić, da je on radikalec, a M. Hrvačanin je plačan od srbske vlade.

Nadaljuje se razprava danes.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

Italjanska pravna fakulteta na Dunaju.

d Dunaj, 17. junija. (Brz. „Nar. Dn.“) Proračunski odsek razpravlja o vladnem predlogu glede ustanovitve italjanske pravne fakultete na Dunaju. Naučni minister grof Stürgkh povdarja, da ne glede na to, kaj more nuditi Dunaj v naučno političnem oziru, se je le na ta način možno izogniti narodnostnim konfliktom, dočim ostane narodni značaj te pravne fakultete nedotaknjen, kar pomeni zelo mnogo za izpopolnitev in uresničenje projekta. Če bi se pa hotelo izbrati kako drugo mesto, recimo tudi Trst, za sedež fakultete, bi se temu nekatere stranke protivile in zahtevale gotovo kakih koncesij, kar bi nikakor ne vplivalo ugodno na hitro rešitev tega vprašanja. Vlada vzame v predlog tudi dodatek „tačas“ glede sedeža fakultete, a je nikakor ne namerava kakorkoli utrakovizirati.

d Dunaj, 17. junija. (Brz. „Nar. Dn.“) V poslanski zbornici govori najprvo min. predsednik baron Bienenrth, da precizira stališče vlade.

d Praga, 17. junija. (Brz. „Nar. Dn.“) Češki listi poročajo, da je Slovanska jednota sklenila uravnati svoje postopanje v italjanskem vseučiliškem vprašanju po onem Slovincem in Hrvatov. V Slovenci nameravajo glasovati proti predlogu, da bi se sedež italjanske pravne fakultete premestil v Trst.

Ogrska ministerska kriza.

o Budimpešta, 17. jun. (Brz. N. D.) V krogih narodno liberalne stranke se govori, da bo cesar poveril sestavo nove vlade grofu Khueni Hedervaryju, ako stranka neodvisnosti skupno z drugimi strankami koalicije ne bi mogla rešiti sedanje krize. Ta bi sestavil ministerstvo brez ozira na stranko neodvisnosti in bi najbrž razpustil državni zbor.

o Budimpešta, 17. junija. (Brz. „N. D.“) Tukajšnji časniki zelo komentirajo misijo bivšega fin. min. Lukácsa in ne morejo priti do zaključka, ali je misija že pri kraju, ali pa se poskusi še ponavljajo. Oficijelno glasilo stranke neodvisnosti objavlja samo komuniké, ki ga je redigiral Fr. Kossuth in piše, da Lukácsa stranka neodvisnosti že iz principijelnih razlogov ne more sprejeti. —

Davek na dedščine v Nemčiji.

z Berlin, 17. junija. (Brz. „Nar. Dn.“) „Tageblatt“ poroča baje iz nekega vira, ki se je izkazal kot zelo zanesljiv, da je upati, da se sprejme davek na dedščine in da so se v zadnjih dneh šanse za njegovo sprejetje zdatno zboljšale. Državna stranka je baje sklenila, izvemši 3 člane, da glasuje za predlogo ravno tako tudi gospodarska zveza.

Malik toži „Lidove Noviny“.

z Brno, 17. junija. (Brz. „N. D.“) Posl. Malik je vložil tožbo proti listu „Lidove Noviny“, ker so mu šle baje malo preveč do kože ob priliki njegovega dvoboja s češkim agrarnim poslancem baronom Rolsbergom. Včeraj

je bila v uredništvu hišna preiskava in so iskali rokopis. Pa, kakor list poroča, ni imela nobenega uspeha.

Različne vesti.

o Petrograd, 17. jun. (Brz. N. D.) Na kolodvoru Nikolajevske železnice je izbruhnil včeraj zopet velik požar, ki je uničil velike izdelovalnice železniških vozov. Sumi se, da je kdo zažgal.

o Petrograd, 12. junija. (Brz. Nar. Dn.) Včeraj zvečer je prišlo do krvavega prizora med 2 inženirjema, ki sta vodila vozove cestne železnice, in med razburjeno množico. Ko je ta hotela vozove prevreči, je posegla vmes policija. Nekaj oseb je ranjenih in policija jih je tudi mnogo aretirala.

Slovenskim trgovcem in denarnim zavodom.

Na prvem vseslovenskem trgovskem shodu v Ljubljani, ki se je vršil leta 1907 se je govorilo mnogo lepega o napredku in važnosti slovenskega trgovstva. Med drugim se je tudi povdarjala potreba, da se ustanovi fond, s katerim bi se podpiralo slovenske trgovske sotrudnike, ki bi se hoteli etablirati v narodno ogroženih krajih. pa jim nedostaje sredstev za to. Znano je, da deluje na Češkem že več let tako društvo, katero dobiva lepe podpore od čeških denarnih zavodov, čeških trgovcev in industrijcev. Vsako leto pripomore dvem do štirim mladim trgovcem pri ustanovitvi lastne trgovine v ogroženem ozemlju in ima pri tem delovanju dosedaj statistično dokaznega uspeha v devetdesetih slučajih izmed sto. In mi? Ali nimamo tudi mi ozemlja, kateremu preti nevarnost, da ga zasede tujec ravno potom trgovine? Saj je dovolj znano dosledno delovanje „Südmarke“, ki posebno podpira trgovce in obrtnike v krajih, ki jih hočejo Nemci iztrgati iz naše posesti. Potom trgovine in obrti so prišli Nemci do vlade v vseh spodnještajerskih mestih in trgih. Mnogo dobrega kruha je še na Štajerskem, kakor tudi na Koroškem za slovenske trgovce. Vsega tega kruha pa vendar ne smemo prepustiti brezbrizno tujcu, da se ta debeli od naših žuljev in povrh še ponemčuje svojo okolico. Zato preidimo od besed k dejanjem! Stavimo tudi mi to, kar store Čehi in kar delajo že dolgo Nemci! Zbirajmo prispevke za štipendije peštenim in vseskozi strokovno-izobraženim in zanesljivo narodnim, slovenskim trgovskim sotrudnikom, katerih imamo hvala Bogu dovolj, ki bi imeli veselje za trgovino v obmejnih krajih. Narodni svet za Štajersko in Slovensko trgovsko društvo v Celju sta

sklenila po možnosti realizirati tozadevne sklepe I. vseslovenskega trgovskega shoda ter bodeta začela zbirati prispevke za štipendije, s katerimi se bode pomagalo slovenskemu trgovskemu naraščanju pri otvoritvi trgovin v obmejnih, oziroma narodno ogroženih krajih. Ni nam treba osnovati zato posebnega društva, kajti obedve podpisani instituciji bodeta gotovo na najboljši način obrnili denar v zgoraj omenjeni namen. Obračamo se tedaj do Vas s prošnjo, da blagovolite po možnosti prispevati v ta namen. Prispevki se naj pošljejo na spodnještajerski Narodni svet v Celju ali Slovensko trgovsko društvo v Celju. Taisti se bodo objavili v časopisih. Sprejemamo vsak, tudi najmanjši dar s hvaležnostjo. Prepričan bodi vsak, da se bodo vsi prispevki dobro porabili ne le na korist slovenske trgovine, marveč tudi v krepko obrambo naše slovenske zemlje. Upamo, da nas bodo pri tem podjetju krepko podpirali vsi slovenski denarni zavodi in slovenski trgovci.

Za Narodni svet za Štajersko:

Dr. Juro Hrašovec.

Za Slovensko trgovsko društvo v Celju:
Rud. Stermecki.

Tržne cene.

16. junija.

Kava v Hamburgu: Santos Good Average za september 32'50 za december 31'75, za marc 31'75, za maj 31'75. Tendence mirna.

Sladkor. Praga: surovi sladkor prompt K 23'95, nova kampanja K 22'70. Tendence medla. — Vreme: lepo.

Budimpešta, 16. junija. Pšenica za oktober K 13'83, pšenica za april K 13'65, rž za oktober K 10'15, oves za oktober K 7'79, kornuza za julij K 7'74, kornuza za avgust K 0'—, ogrščica za avgust K 14'50. Premet neznačen.

Budimpešta, 16. junija. Svinjina: ogrske stare, težke — do — vin., mlade, težke 144 do 146 vin., mlade, srednje 144 do 146 vin., mlade, lahke 147 do 148 vin.; zaloga 27.621 komadov.

Svinjska mast v Budimpešti: 160.—, namizna slanina 142.—.

Dunajska borza za kmetijske pridelke, 16. junija:

Na tukajšnjem trgu so tendence podpirale jako slabe ponudbe v blagu in poskusi konzuma, v ožgled zboljšanja vremena doseči nižje cene, so bili brezuspešni. Pšenica se je splošno držala, istotako rž, kornuza in oves.

Rnžiževnost.

v Omladina je edino slovensko napredno dijaško glasilo. Stane na leto za nedijake 4 K (za učitelje 3 K.) Opozorjamo nanjo tembolj, ker se je z aprilom začel novi šesti letnik. Podpi-

rajmo delovanje naših akademikov, kajti brez gnotne pomoči izven dijaških krogov se vsa ta hvalevredna stremljenja ne dajo izvršiti. In kolike važnosti je, da imamo Omladino kot protutež proti glasilu klerikalnih študentov, Zori, ki s svojim pisanjem zastuplja dijaške vrste. Omladina prinaša izborne članke, znanstvene in informativne vsebine. Nekaj posebnega bo junijska njena številka, ki prinese kot prilogo na umetniškem papirju izvršeno reprodukcijo krasne Prešernove plakete, katero je izvršil mlad slovenski umetnik A. Sever, član Slovenije na Dunaju in katere original je kupil Kranjski deželni muzej. Ta plaketa je nekaj posebnega za Slovence, ker je prvi umetniški proizvod te vrste. Kot reprodukcija v Omladini izide plaketa v naravni velikosti (19 cm v premeru). Omladina pa izda še posebej tekom tega mesca plaketo v kronski velikosti v srebru in bakru, katera bo lahko služila kot najlepši slovenski narodni znak. Ko plaketa izide opozorimo slovensko občinstvo še posebej na njo.

V omladinski založbi izhaja tudi Znanstvena knjižnica. Kot prvo delo izhaja Miselni razvoj evropskega človeštva od znanega češkega učenjaka prof. Drtine. Delo bo obsegalo vsega skupaj 3 snopiče in sicer izide zadnji snopič že v najkrajšem času. Do ta čas je cena celemu delu še nizka, namreč 4 K 20 v potem se bo primerno zvišala. Lahko se plača tudi vsak zvezek posebej. Znanstvena knjižnica bo prinašala poljudne znanstvene publikacije slovenskih, slovanskih in tujih znanstvenikov.

Društvene vesti.

z Občni zbor Ciril in Metodove družnice v Ljutomeru so vrši v nedeljo, dne 20. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Aleksandra Vaupotiča v Ljutomeru; po običajnem vspredu, predava g. Prekoršek. Vabi se vse prijatelje Ciril-Methodove družbe. Občni zbor in predavanje se vrši pri vsakem vremenu.

z Bralno in pevsko društvo „Maribor“ priredi zabavni večer v nedeljo

20. junija t. j. na vrtu „Narodnega doma“ povodom podelitve diplom svojim častnim članom. — Tamburanje, petje in dr. — Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop prost. — V slučaju neugodnega vremena se vrši zabavni večer v mali dvorani.

Razprodam

valed preselitve več hišne in vrtno gostilniške opreme, kakor tudi ene lične sanke in voz. 61 2-1 Ant. Maloprou, „pri kroni“.

Kontorist

se sprejme takoj v tovarni za železnino. Mesečna plača 80 K, prosto stanovanje, kurjava in luč. — Ponudbe na upravnishstvo „Narodnega Dnevnika“ v Celju. 290 4-2

Popolnoma zastonj

vsakemu

uro z verižico.

Da našo firmo in naše nove žepne ure za gospode in dame napravimo bolj znane, razpošljemo na vsakogar proti vpošiljavi 1 K za stroške (tudi v znamkah) krasno uro z verižico in naš ilustrirani cenik.

Pišite takoj na trdiko ur: 285 26-4.

Hinko Weiss

Dunaj 99. poštni predal.

Zaradi bolezni prodaja se dobro idoe

hotel, restavrant in kavarna.

Pogoje in pojasnila daje A. B. poste restante, Ljubljana. 292 3-2

Staro samostansko

296 6 1

pristno slivovko

letnik 1876 s kleti pok. srbskega patrijarha JURJA BRANKOVICA v Karlovcih (Srijem), dobiva se v originalnih buteljkah pri trdki

IV. Ravnika in Milan Hočevan, Celje.

Zvezna trgovina

Svoji k svojim!

Rotovška ulica šte. 2 v Celju Rotovška ulica šte. 2

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem i. t. d.

Svoji k svojim!